

Frederiksfund til Lyngby vilde vel blive en Del længere (1 à 1½ Mil), men medens den som Følge heraf vilde komme et større Opland til Gode, vilde den tillige komme til at betjene dette Opland paa en, i Henseende til Forbindelsen med Hovedstaden fyldestgørende Maade, samtidig med at denne Bane vilde blive af ikke ringe Betydning for Hovedstaden ved at bringe denne i Forbindelse med de naturssjønne Egne ved Frederiksdal, Fjisebæk og Farum, til hvilke Egne Sommertrafikken fra Hovedstaden vistnok kunde forventes at blive saa betydelig, at den vilde stille denne Bane gunstigere med Hensyn til Forrentning af Anlægskapitalen end en Bane mellem Frederiksfund og Hillerød eller Hillerød. Heller ikke vilde denne Bane blive uden direkte Nytte for Statskassen, idet den vilde tilveiebringe lettere Afsetning fra de ved Banen liggende Statskove.

Da der imidlertid endnu ikke har fundet nogen Underøgselse Sted af den omtalte Linie mellem Frederiksfund og Lyngby, har Udvalget ikke troet at burde stille noget Endringsforslag til Bestemmelsen i § 1 under Nr. 1 om den der omhandlede Banes Retningslinie, men skal indskrænke sig til at udtale den Forventning, at Indenrigsministeren, naar det ved de Undersøgelser, som, efter hvad nævnte Minister har meddelt Udvalget, ere paa begyndte, maatte blive godtgjort, at Terrainforholdene ikke lægge særdeles store Vanskeligheder veien for den af os anbefalede Linie, vil formaa Sernbaneselskabet til at vælge denne Linie. Linien til Hillerød eller Hillerød har i ethvert Tilfælde forekommet hele Udvalget at være saa lidet fyldestgørende, at man ikke har troet at kunne tilraade, for det Tilfælde, at nogen af disse Linier skulde blive valgt, at indrømme Sernbaneselskabet den i Lovforslaget § 8 2det Stykke omhandlede Forlængelse af Indløsningsfristen med 4 Aar. Derimod har et Flertal forment, at man vel maatte kunne gjøre Sernbaneselskabet denne Indrømmelse, saafremt det maatte være villigt til at føre Banen fra Frederiksfund i en saadan Retning, at denne Kjøbstads og Omegns Interesser ske Fyldest i høiere Maal ved en Tilslutning til en sydligere Station paa Nordbanen. Flertallet har, da Undersøgelsen muligens kunde vise, at en Bane til Lyngby vilde støde paa store Terrainvanskeligheder, ikke villet opstille en Tilslutning netop ved denne By som Betingelse for Forlængelsen af Indløsningsfristen, men har ved det nedenfor under Nr. 7 fremsatte Endringsforslag indrømmet Selskabet Valget mellem en Tilslutning ved Lyngby eller ved Ny Holte Station. Et Mindretal maa overhovedet være af den Formening, at der ikke bør indrømmes Sernbaneselskabet nogen Forlængelse af Indløsningsfristen; efter Mindretallets Opfattelse kan det i sin Tid blive af stor Betydning for Staten at være Herre over de vigtige Hovedroutier, som nu ere i det sjællandske Sernbaneselskabs Haand, og det lader sig formentlig ikke for Tiden bedømme, hvor

stor Betydning en Forlængelse af Indløsningsfristen i sin Tid vil have. Da en Bane til Lyngby, efter Mindretallets Anskuelse, i Henseende til Forrentning af Anlægskapitalen vil stille sig nok saa gunstig for Selskabet som en Bane til Hillerød eller Hillerød, finder Mindretallet ikke, at der er Anledning til at indrømme Selskabet den heromhandlede Begunstigelse særlig for det Tilfælde, at det gaar ind paa at bygge den mere rentable Bane. Mindretallet har derfor nedenfor under Nr. 8 stillet et Endringsforslag om at lade Bestemmelsen i § 8 2det Stykke helt udgaa. — Hele Udvalget er i Øvrigt enig i, at det ikke kan være forbundet med nogen Betænkelighed at yde Statens Rentegaranti for den Forøgelse i omtalte Selskabs Kapital, som vil være en Følge af, at Selskabet paatager sig at bygge den heromhandlede Sernbane; navnlig antager Udvalget ikke, at deraf vil opstaa nogenformelt Fare for, at Statskassen vil komme til at gjøre Tilskud for at skaffe Aktionærene 4 pCt. Rente. Udvalget skal dog henstille til Indenrigsministerens nærmere Overveelse, om det ikke med Hensyn til den eventuelle Indløsning vil være heldigt for Staten, at den nye Kapital tilveiebringes, i alt Fald fortrinvis, ved Udstedelse af Aktier, hvorved Kurs-tabet vil blive ringere, og altsaa den Kapital, der vil være at reise, mindre.

Da det vel maa anses for en Selvsølge, at Indløsningsfristen i sin Tid af den heromhandlede Bane, forsaavidt den anlægges af det sjællandske Sernbaneselskab, maa ske paa samme Vilkaar som Indløsningsfristen af Selskabets andre Baner, har Udvalget derom stillet et Endringsforslag til § 7, hvilket vil findes nedenfor under Nr. 6.

2. Retningen og navnlig Endepunktet af den i § 1 under Nr. 2 anførte Bane gennem Ørbskov er kun angivet meget ubestemt i Lovforslaget, idet der alene siges, at den skal føres „til et Punkt Nord eller Nordvest for Skoven“. Grunden hertil er, som bemærket i Lovforslagets Motiver, nærmest den, at den paagældende Egns Nærker have delt sig mellem tvende Endepunkter: Græsted og Helsing, hvoraf det første ligger Nord, det andet Nordvest for Ørbskov. Da mindst Halvdelen af Anlægskapitalen skal tilveiebringes af de paagældende Egne, vilde det være særdeles ussikkert, om man kunde finde en Linie, som kunde fyldestgøre, om ikke Alles, saa dog den store Flerheds Interesser. Efter de Oplysninger, der have foreligget Udvalget, kan der være Tale om, og er der blevet undersøgt følgende Linier: a) en Linie østlig i Skoven forbi Nøddebo Mark til Skovsryd, desfra gennem Skoven i nordvestlig Retning, udtrædende af Skoven ved Bognstrup og endende ved Lapholm, ca. 2,000 Alen Sydøst for Græsted; b) en mere vestlig Linie, der føres over „Øtteveie“ indtil i Nærheden af Ragerup-veien, desfra i